

151. ПОЈАЊЕ

(На глас бр. 150.)

1. Зашто ће ме јад морити? Христа мог Премилог
Ко ми мож' отети? Благо, што м' у вери даде
Божиј Син, Милостив, Ко ћ' одузет' саде?
2. Го' сам на ту земљу пао, Први пут Кад сам туд'
Душом дисат' стао; Голи ћемо сви опета
Смрти час Зовне л' нас Поћи с' овог света.
3. Сво имање, дух и тело, И сав век: Дар је тек
Од Бога зацело: Усхте л' ми Он то одрећи,
Све ћу тад' Дати рад', Опет Га славећи.
4. Шта су добра тог живота? Сен и пра', То је сва
Слава овог света! У небу су благодати,
Пастир благ, Исус драг Што ће мени дати.

5. О изворе блага свега, Ти си мој, Ја сам Твој
Одсад па до века! Твој сам, јер си крв пролио
За Твој род, И народ, Те га искупио.

6. Мој си, јер Те душом љубим, Нити сад, Нит' икад
Из мог' срца губим. Дај ми, дај ми там' приспети,
Где ћеш ме, Ја Тебе Вечно загрлити!